

[Statsministeren]

Spørgsmålet om at engagere det, der kaldes »fremmede tjenesteydelser«, hører under den enkelte minister og er hans ansvar, og jeg kan sige, at det arrangement, hr. Poulsgaard refererer til, i ministeriet for offentlige arbejder, ikke har været behandlet anderledes. Regeringen har ikke på forhånd godkendt ansættelsen, for det skal regeringen jo ikke, således som vore regler er. Det er helt naturligt, at det er sådan, og at den enkelte minister selv må afgøre behovet for at engagere det, der hedder »fremmede tjenesteydelser«, og hvortil der jo i de fleste ministerier er afsat et bestemt beløb på en særlig konto.

I øvrigt kan jeg henvise til finansministerens besvarelse af finansudvalgets spørgsmål af 25. oktober 1985, bilag nr. 2335.

Poulsgaard (FP):

Nu ved jeg ikke rigtig, om man skal takke for svaret. Da jeg er en høflig mand, så vil jeg gerne takke for svaret, men hvis de avisreferater, der har været, er rigtige, så har hr. Stubkjær Pedersen udtalt, at han er ansat som personlig rådgiver for trafikministeren, og han bliver aflønnet over trafikministerens budget. Vi er altså inde på en helt, helt ny praksis.

Men jeg er da glad for at få statsministerens ord for, at det ikke er noget, som regeringen har godkendt, og derfor kan man vel gå ud fra, at det ikke er en praksis, som vil brede sig. Og hvis det er tilfældet, så er jeg i og for sig tilfreds.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 235

2) Til udenrigsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Er det korrekt, at udenrigsministeren til pressen efter folketingets debat om Mellemamerika har udtalt, at han ikke finder anledning til at foretage sig noget ud over det, regeringen løbende gør i FN's sikkerhedsråd og sammen med EF-landene?«

Skriftlig begrundelse

Under Mellemamerikadebatten i folketinget den 7. november 1985 skabte udenrigsministeren på et tidspunkt tvivl om regeringens vilje til fuldt ud at efterleve den dagsorden,

som senere under forespørgslen blev vedtaget. Det drejede sig om efterlevelsen af det afsnit i dagsordenen, hvori regeringen opfordres til at opfordre USA til at ændre sin politik over for landene i Centralamerika, omgående stoppe handelsembargoen mod Nicaragua og genoptage Manzanillodrøftelserne.

Ministeren skabte tvivlen ved at udtale, at regeringen ikke ville komme med ensidige opfordringer til USA.

Senere i debatten kom ministeren dog med udtalelser, der kunne tydes i retning af, at regeringen alligevel ville rette en opfordring til USA.

Men af Jyllands-Posten den 8. november 1985 fremgår det, at ministeren – efter debatten i folketinget – har udtalt til avisen, at han ikke finder anledning til at foretage sig noget ud over det, som regeringen løbende gør i FN's sikkerhedsråd og sammen med EF-landene, og ifølge avisartiklen betegnede han dagsordenen som »i bedste fald overflødig«.

Dermed rejser ministeren atter tvivl om regeringens vilje til at efterleve dagsordenen. Derfor bør ministeren gennem besvarelsen af dette spørgsmål have lejlighed til endegyldigt at fjerne tvivlen.

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af statsministeren på udenrigsministerens vegne.

Albrechtsen (VS):

Nu må vi jo prøve i fællesskab at få gransket os frem til, hvad udenrigsministeren har sagt, når han ikke selv er til stede.

Der skete det, at jeg henimod slutningen af Mellemamerikadebatten egentlig havde den fornemmelse, at der var bragt klarhed over sagen, fordi ministeren sagde, at dagsordenen ville blive opfyldt; den var løbende, mente han, allerede blevet det, og den ville også blive det i fremtiden.

Men så kom jeg ganske alvorligt i tvivl, da jeg dagen efter i Jyllands-Posten kunne læse den formulering, at ministeren sagde, at han ikke fandt anledning til at foretage sig noget ud over det, regeringen løbende gør i FN's sikkerhedsråd og sammen med EF-landene, og det vil jeg godt bede statsministeren om at uddybe. Hvad betyder det konkret?

Statsministeren (Poul Schlüter):